

Examensarbete 15 hp 2012
Konstnärlig kandidatexamen
Institutionen för klassisk musik

Handledare: Peter Berlind Carlson

Alexander Rydberg

Examensarbete

Examenskonsert

/VT 2012/

Alexander Rydberg, violin

Kungl. Musikhögskolan
i Stockholm
Royal College of Music
Valhallavägen 105
Box 27711
SE-115 91 Stockholm
Sweden

+46 8 16 18 00 Tel
+46 8 664 14 24 Fax
info@kmh.se
www.kmh.se

Program

E. Grieg – Sonat för violin och piano no. 2 G-dur op. 13

I. Lento doloroso – Allegro vivace II. Allegretto tranquillo III. Allegro animato

J. S. Bach – ur Sonat för soloviolin no. 2 a-moll BWV 1003

III. Andante IV. Allegro

C. Saint-Saëns – Havanaise op. 83

Alexander Rydberg, violin
Thomas Rudberg, piano

Den då 24-årige kompositören **Edvard Grieg** skrev sin violinsonat i G-dur år 1867 i Oslo, eller Christiania som staden då hette. Grieg var genom hela sitt liv inspirerad av norska folkmelodier och av landets kultur, och detta kanske lyser igenom på sina ställen i musiken. Grieg hävdade själv att den andra violinsonaten var den mest ”norska” av de tre han skrev. Han dedikerade också verket till vännen Johan Svendsen, även han norsk kompositör samt violinist.

Solosonaterna och partitorna av **J. S. Bach** är som violinisternas brödföda. Detta häfte med sex verk, tre sonater och tre partitor, är något man bär med sig hela livet. Allt ifrån de små enkla (i vart fall mindre tekniskt komplicerade) satserna man kunde ge sig på som liten violinist till de mycket tekniskt krävande fugorna är detta musik som ständigt ger nya möjligheter till utmaningar och tolkningar. Den här bingen noter är något att ta med sig i lådan och sitta och pilla med år ut och år in; Testa något nytt, ändra lite, prova att göra på ett annat sätt, lägga till nån ton här och var. Ikväll får ni en version, kom tillbaka om 10 år, då låter det säkert helt annorlunda!

Avslutningsvis tar vi oss till de franska salongerna under 1800-talet. Där var det mycket populärt att dansa Habanera, en dans byggd på en rytm som ursprungligen kom från Kuba.

C. Saint-Saëns skrev ett verk baserat på denna rytm för violin och orkester, som vi här får höra i en version för violin och piano. Saint-Saëns var för övrigt en lite speciell person, mycket intelligent. Vid sidan om komponerandet var han även en skicklig matematiker, studerade

geologi och arkeologi, skrev vetenskapliga avhandlingar om akustik och antika instrument och ett stort filosofiskt verk där han funderade kring hur vetenskap och konst kunde ersätta religion. Nåväl, här får vi höra kompositören Camille i aktion.
Mycket nöje!

Hantera press och nervositet, att överleva som musiker, en reflektion. Nu har tre år gått på Kungliga musikhögskolan och jag börjar min masterutbildning i höst. En fråga som ständigt varit närvarande hos mig är hur jag skall förhålla mig till de krav som ställs på en, från ens lärare, ens publik, och inte minst, från en själv. Konsten att öva in verk och sitta och nöta grejor känns det som man åtminstone närmar sig att förstå, men hur man sedan tar steget ut och spelar upp saker, på lektioner, på konserter, känns svårare. Hur hanterar man tuff kritik som ”du kommer aldrig att bli musiker om du spelar så här” eller ”du är pinsam för skolan att visa upp” är tufft och kräver mycket mental kraft för att hantera. Man har stundtals under de här tre åren glidit ner i något som påminner om depressionstillstånd, när man inte kan jobba, knappt kan somna på kvällarna och aldrig kommer upp på morgnarna. Hur tar man sig upp när man vaknar och tänker, vad fan är det för mening med att göra något överhuvudtaget? Framförallt mitt tredje år på musikhögskolan var tufft, då blev kritiken hårdare, ramarna stramades åt. Allting kändes tungt och det gick aldrig att prestera på den nivå jag ville. Sedan, efter många sökningar till skolor där inget gick särskilt bra, tvingades jag till slut sätta mig ner och fundera kring vad jag ville göra av mitt liv. En tanke började väckas till liv, en tanke om att jag måste börja leva mitt liv som musiker utifrån mig själv, att försöka att inte bry mig så mycket om andras tankar, att spela för min egen skull, för musiken, istället för en lärares skull. Jag påbörjade det där jobbet med mig själv, och pratade mycket med människor. Det visade sig att

Kungl. Musikhögskolan
i Stockholm
Royal College of Music
Valhallavägen 105
Box 27711
SE-115 91 Stockholm
Sweden

+46 8 16 18 00 Tel
+46 8 664 14 24 Fax
info@kmh.se
www.kmh.se

mina känslor och tankar inte alls var ovanliga, många tänkte som jag. Detta är nu min bild, folk går runt och tänker i de här banorna, är rädda och osäkra på sig själva. Vi lever i en mycket speciell liten värld, en "klassisk musik-bubbla", där vi lyfter upp det vi gör till nån slags överjordisk sfär, och vi hyllar musiken och försöker sträva efter höga ideal, vi lyssnar på gamla inspelningar med Heifetz och försöker låta så där när vi lirar, vi lämnar inget åt slumpen, vi jobbar med varje ton, och i den där hetsen har vi nästan glömt bort varför vi egentligen håller på med musik, att poängen kanske var att förmedla något till en publik, och att ha roligt när vi spelar. Istället hänger vi upp våra liv kring att vi missade en ton på en konsert, glömde vibrera på upptakten i en Tjajkovskij- symfoni, och sedan sköljer vi ned sorgerna med alkohol. Till slut kom jag till en punkt där jag insåg att jag måste ut ur det där livet, ut och spela saker för min egen skull, jag menar, vem fan är en lärare att tycka saker och ting, han är också människa. Ingen av oss kan göra allting precis som någon annan, vi måste bygga våra egna ideal, leva våra egna liv. Jag går nu framåt med nya tankar, synsättet är; Så här gör Jag, sen om det inte passar, struntsamma. Naturligtvis måste man ta åt sig en del av det som någon lärare säger till en, men man kan inte ta åt sig allt. Skulle man lyssna till all kritik man får under sin tid på musikhögskolan slutar det med att man ligger hemma i badkaret med en kvarting renat på fredagskvällen. Som Zlatan säger i sin biografi; lyssna, lyssna inte. Man behöver kritik för att bli bättre. Men man behöver också skita i kritiken ibland för att överleva. Spela för att musik, hur sällan vi än påminns om det på musikhögskolan, är roligt.

Kungl. Musikhögskolan
i Stockholm
Royal College of Music
Valhallavägen 105
Box 27711
SE-115 91 Stockholm
Sweden

+46 8 16 18 00 Tel
+46 8 664 14 24 Fax
info@kmh.se
www.kmh.se

